

До 75-річчя Анатолія Григоровича Ярешка

У жовтні виповнилося 75 років докторові медичних наук, професору кафедри фтизіатрії Вищого державного навчального закладу України «Українська медична стоматологічна академія» Анатолієві Григоровичу Ярешку.

Після закінчення десятирічки в с. Вересоч (Куликівський район Чернігівської області) Анатолій іще не зовсім чітко уявляв, до якого вузу податись, щоб обраний шлях був до серця. Усе визначив випадок. Разом із друзями, також абітурієнтами, Анатолій Ярешко пішов проходити медичну комісію; ось там їх, до того ж усіх трьох, головний лікар і переконав подавати документи до медичного. Друзі вирішили їхати до столиці. Анатолій Ярешко став студентом із першої спроби, але поринути з головою в навчання тоді так і не зміг: уже на першому курсі залишився круглим сиротою, тож змушений був більше часу витратити не на опанування теорії, а відразу ж на практичну допомогу хворим. Працював санітаром, фельдшером на водній рятувальній станції та на станції «швидкої допомоги». Саме завдяки вимушеній ранній практиці й відбулося його «порозуміння» з медициною ще задовго до отримання диплома. Прикрощі з власним здоров'ям змусили Анатолія Ярешка шукати можливості перевестися до Одеського медичного інституту. Саме в Одесі він отримав

перший практичний досвід роботи у протитуберкульозному закладі.

Для себе Анатолій Григорович легких шляхів не шукав ніколи. Після закінчення вузу 1962 р. на розподілі молодих фахівців напросився працювати там, куди ніхто не хотів їхати, — у містечку Ужур Красноярського краю. Певною мірою такий вибір компенсувала хіба що посада — як-не-як, а начальник епідвідділу дільничної санстанції, згодом — начальник медико-санітарної служби Всесоюзної комсомольської залізничної новобудови Абакан—Тайшет.

У Сибіру Анатолій Григорович перечитав усю можливу медичну періодику. Набуті знання хотілося реалізувати. У 1967 р. вступив до аспірантури Київського інституту онкології. За рік і вісім місяців була написана кандидатська дисертація «Нуклеиновые кислоты молочных желез, гипофиза и яичников крыс в различные сроки после введения 9,10-диметил-1,2-бензантрацена». Після її успішного захисту 1970 р. Анатолій Григорович вирішив повернутися до знайомої ще зі студентських років фтизіатрії — працював завідувачем стаціонарного відділення Тарашанського міжрайонного протитуберкульозного диспансеру на Київщині.

У 1974 р., дізнавшись про оголошення конкурсу на заміщення посади викладача кафедри

патфізіології в Полтавському медичному стоматологічному інституті, Анатолій Григорович одразу зібрався в дорогу. Невдовзі в інституті відкрили курс фтизіатрії, і Анатолій Григорович, який мав досвід роботи в цій галузі, із 1976 р. став її співробітником. У 1990 р. захистив докторську дисертацію «Клініко-патогенетичне обґрунтування корекції функціональних порушень наднирників та імунологічної реактивності як можливість удосконалення терапії туберкульозу легень», 1993 р. йому було присвоєне вчене звання професора. На кафедрі (курсі) фтизіатрії Української медичної стоматологічної академії (Полтавського медичного стоматологічного інституту) А.Г. Ярешко пройшов шлях від асистента, доцента до професора й завідувача кафедри (з 1986 по 2008 рр.). За високий професіоналізм і значний особистий внесок у розвиток охорони здоров'я проф. А.Г. Ярешко 2000 р. був нагороджений «Почесною грамотою МОЗ України».

Сьогодні Анатолій Григорович продовжує працювати на кафедрі фтизіатрії. Він автор 13 посібників із фтизіатрії, 15 патентів та автор-

ських свідоцтв із проблем лікування й діагностики туберкульозу, лікування хвороб кардіореспіраторної та опорно-рухової систем, понад 60 раціоналізаторських пропозицій і більше ніж 250 наукових і навчально-методичних публікацій. Анатолій Григорович — досвідчений лікар, науковець, який за своє життя глибоко вивчив організм людини на клітинному, субклітинному та молекулярному рівнях, але ці знання не перетворили його на палкого представника ортодоксальної медицини — він добре знається й на мануальній, екстрасенсорній та рефлексотерапії.

Ерудиція, глибокі знання, наполегливість і цілеспрямованість у розв'язанні будь-яких проблем, людяність, порядність і велика працездатність Анатолія Григоровича завжди слугують прикладом для студентів, молодих учених, лікарів — усіх, із ким він працює.

Бажаємо ювіляру здоров'я та сподіваємося, що наступний ювілей він зустрине в такій самій чудовій формі, а вдячних учнів та послідовників у нього буде ще більше.

З великою повагою, колеги та учні